

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАНА“

виносить: в Австрії:

на цілий рік 24 K
на пів року 12 K
на чверть року 6 K
на місяць 2 K

За границею:

на цілий рік: зі щоденного ви-
сылкою 7 доларів або 14 рублів;
з висилкою двічі в тиждень 6 до-
ларів або 12 рублів; з висилкою
що суботи 5 доларів або 10 руб.
Поодиноким число по 10 сотаків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Конто почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-суспільний дневник.

„Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска“. — З Русланових поштів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім
неділь і руских свят о 5 год.
по полудні. — Редакція, адміні-
страція і експедиція „Руслана“
при ул. Хмельовського ч. 15, II.
поверх. Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в пасажі
Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на
попередню засторогу.

Рекламації лише неопечатані
є вільні від порту. — Оповіді та
звичайні приймають ся по ціні
20 с. від стрічки, а в „Надіслан-
нім“ 40 сот. Подяки і приватні
дonesення по 30 сот. від стрічки

Відворот угорського правительства.

(X) Вчора подали ми за ранішними ві-
деньськими дневниками драматичне оповідан-
ня про послухане міністра-предсідника гр. Куена
у цесаря з подробицями сеї розмови. Відень-
ські часописи а між ними N. fr. Presse запе-
вняли, що подробиці сеї розмови подано до
прилюдної відомости неперечно за згодою і
з волі цесаря, мов би то цесар на случай під-
держування резолюцій грозив уступленем з пре-
стола. Тим способом намагало ся угорське пра-
вительство пояснити перед широкими верства-
ми в Угорщині конечність відвороту свого з
дороги, на котру правительство дало ся по-
пхнути гр. Апоңю, Компутови і Андрашому.

Тимчасом урядова заява телегр. бюра
кореспондентийного звучить ось як:

„Відень 31. марця. Нинішні ранішні часо-
писи подали звіт про хід відбутого в пятницю
послухання міністра-предсідника гр. Куена Ге-
дварія, котрий в прилюдних обговорах дав
привід до далеких висновків, однак в подробицях не зов-
сім згідний.

„А що підчас послухання ведені розмови
відповідно принятому звичаєви зовсім
природно усувають ся з під при-
людности, не потребує се окремого за-
значення, що наведені подробиці не
можуть бути вважаєні автентич-
ними“.

Видно отже з того, що цесар звернув
бачність гр. Куена, що такі спори з Корону-
ю, як викликаний тепер угорським правительством,
можуть довести до поважних послідовностей,
однак неімовірно, щоби монарх відступлене
від резолюцій подав яко ціну, якою угорське
правительство може здержати уступлене мо-
нарха з престолом. Се тим менше видає ся
імовірним, бо цесар вже острійші спори з у-
горськими загорільцями поборював в останніх
роках.

Так само на засіданню сторонництва пра-
ці уживав гр. Куен неясних зворотів, котрі
мали надати імовірности его романтичному
оповіданню про послухане у цесаря. Тим спо-
собом намагав ся угорське правительство перед
прилюдністю в Угорщині прикрити свій від-
ворот з дороги резолюційної політики і пред-
ставити сю патристичну жертву, якою оно
зберегло любов і довіру а навіть саму лич-
ність короля!

Тимчасом, як ми вже вчора се зазначи-
ли, любов і почесть для монарха в широкіх
верствах населення Угорщини є так велике, що
правительство само побачило конечність зво-
роту а тим самим і залишеня дальшого спору.

В сторонництві праці відбула ся вельми
оживлена розправа про послухане гр. Куена
у цесаря, в котрій гр. Куен вказав на вельми
поважне положення задля рішучих сумнівів
Корони в справі резолюцій і заявив, що по-
слідовностей такого поважного положення не
міг би перенести ніякий Угор без журби і
смутку. Тимто правительство, бажаючи коро-
леви улекшити его задачу, котрої полагода
могла би була заколотити спокій его сумління
і щоби обминути поважний заклот, який мо-
гли би викликати послідовности висновані
в противнім случаю Коронуєю, обняло знов
керму управи, щоби спільно і в порозуміню
з королем розв'язати сю задачу в інтересі
нації.

Гр. Тісса залишав відтак, що сторо-
нництво праці поки що зрештою ся управління
сею питання порушеного резолюціями, од-
нак відяка для монарха приволоє всіх виї-
ти з тих суттєв і оправдати становище пра-
вительства. Відтак сторонництво праці ухва-
лило піддержувати правительство і его полі-
тику одногласно.

Остівні, зложені з сторонництва сорок-
осьмаків і незалежників постановили витри-
вати на дотеперішнім становищі. Резолюцію
відому уважає сторонництво надужитим полі-
тичним і нею ніколи не цікавило ся. Однак

супроти нового правительства буде сторо-
нництво стояти на дотеперішнім становищі.
Становиско Юста приває вагу і значе не ли-
ше до виборчої реформи.

Угорський сойм має приступити до даль-
шої розправи над військовою реформою, а на-
колиб дальше тривала обструкція, сойм буде
розв'язаний.

Ол. Барвінський.

Політична саламаха.

Нехай вибачать мені пов. передплатники
і читачі „Руслана“ за такий вислів, однак
здає ся годі дібрати иншого вислову для ска-
ризованя передовиці о. Евстахія
Цурковського, поміщеної на 14-ти сто-
ронах в 5 і 6. числі „Ниви“, часописи псе-
вяченої справам церковним і суспільним п. з.
„Вплив радикалів на нашу політику і наші
суспільні відносини“. О. Евст. Цурков-
ський, член народно-демократичної органі-
зації в Тернопільщині, довгий час навіть голо-
ва „Подільської Ради“, відомий речник за об-
струкцією на зборах Народного Комітету, ба-
жав звернути бачність рускої суспільности,
„що єсьмо на блудній дорозі“, що „переміна
назви після домагання радикалів з назви „на-
родової“ на „національно-демократичну“ не
багато нам може помочи, а ще менше спа-
сти“, що перше „будувалисьмо“, а тепер
„руйнуємо, стараєм ся все то, що тамті (да-
внійші покоління) збудували, знищити і то все
під покрешкою поступу“, що тепер „тяжко
мстять ся факти з сеї нової (себто націо-
нально-демократичної) організації, коли пар-
тия радикальна умови не додержала“, а „че-
рез нову (народ. демокр.) організацію набу-
лисьмо лиш противний собі матеріял“. Мав
отже неперечно найліпший намір довести на-
шу суспільність до отямлення і отаєрення,

однак висловив свої гадки таким баламут-
ним способом, наторочив стілько несхожих
з дійсними обставинами і подіями поглядів,
так поперемишував з собою ріжнородні події,
що замість пояснити наші політичні і су-
спільні відносини, затемнив їх і закаламутив
так, що зовсім своєю передовицею не осягнув
поміченого бажання, — що „уступить ся апо-
межи нас вежа вавилонська“.

Колиж надіслана о. Е. Цурковским об-
миста передовиця має сілько недотач, як се
дальше викажу, і що до самого вислову гадок
і що до зображуваня подій, тож обовязком
редакції „Ниви“ було звернути її авторови до
перероблення або в порозуміню з автором усу-
нути яскраві баламутства, неврівноважені і різкі
похибки, але подавати так in extenso сих
выводів, заповняти ними 14 сторін часописи,
котра би повинна давати оброблений зріло
матеріал і не виставляти на сором автора і
редакції.

Пригляньмо ся ближше тим розумованям
о. Е. Цурковским. Вже перше речення обій-
має 38 рядків вісімки, доволі тісної печаті,
так що ніхто не годен его прочитати, не за-
дихавшись і не втративши головної гадки.
Що редакція таку річ пустила мимо, можна
справді лише здвинути раменами.

Після такого кільометрового речення, ко-
трим автор обняв усі можливі партії посеред
Русинів в Австрії, намагав ся подати історич-
ний огляд національно-історичного розвитку
нашого народу і ділити історію Русинів на
два періоди: 1) від часу, як ми прийшли з під
Польщі під Австрію, до утвореня народно-де-
мократичної організації, 2) від сеї органі-
зації до теперішніх часів.

Не хочу тут розводити ся над оцінкою
такого поділу „нашої історії в Австрії“ бо
приписуване утвореню народ.-демокр. органі-
зації якогось епохального історичного значін-
ня, граничного стовпа нової історичної доби
само вже свідчить, як автор важить значіння
історичних подій. А так само не стоїть труду,

Ант. П. Чехов.

Лік против запою.

(Конець).

Комік підняв ся і потягнувши за собою
простирало, скинув зі століка склянки, а за-
точуючись, пішов в напямі до лампи, однак
на половині дороги стрів ся з чимсь висо-
ким, костистим...

— Що се таке? — заревів він, піднося-
чи блудні очі. — Хто ти? Звідки ти? А?

— А ось я тобі покажу, хто я... Йди до
ліжка!

І не ждучи, коли комік піде до ліжка,
Гребешков розмахнув ся і страхнув его кула-
ком по за уши з такою силою, що він стрім-
голов полетів на постіль. Коміка, імовірно,
раньше ніколи не били, бо він, не зважаючи
на сильне підхмелене, поглянув на Гребешко-
ва зі здивуванням, а навіть з зацікавленням.

— Ти... ти ударив? За...жди, ти ударив?
— Ударив. Чогож це хочеш?

І фризьер ударив Дикобразова ще раз
по зубах. Не знаю, що тут відділяло, чи силь-
ні удари, чи новість вражіння, однак очі комі-
ка перестали блукати і в них блиснуло щось
розумного. Він зірвав ся і не стільки зі зло-
бою, скільки з цікавостію почав розглядати
ся по блідім лиці і бруднім сурдуті Гре-
бешкова.

— Ти... ти беш ся? — пробормотів він. —
Ти... ти сьмієш?

— Мовчати!

І знов ударив по лиці. Ошалілий комік
почав був боронити ся, однак одна рука зда-
вила ему грудь, друга била по лиці.

— Лекше! Лекше! — відозвав ся з дру-
гої комнати голос Почечуєва. — Лекше Федю!

— Нічого, Прокле Львовичу! Самі опісля
будуть дакувати.

— Вжеж таки лекше! — промовив пла-
ксивим голосом Почечуєв, заглядаючи в ко-
мнату коміка. Тобі то нічого, а мені мороз по
скірі переходить. Подумай лише: серед білого
дня бють чоловіка вміяемого, інтелігентного,
славного, а ще у власній квартирі... Ах!

— Я, Прокле Івановичу, бо не їх, а біса,
що в них сидить. Забирайте ся, прощу вас і
не непокійте ся. Лежи, дияволе! — кинув ся
Федір на коміка. — Не рухай ся! Що-о?

Дикобразова обняв страх. Ему почало
здавати ся, що всьо те, що равьше крутило
ся і що він розбивав, тепер зговорило ся і
одводуюшно полетіло на его голову.

— Караул! — крикнув він. Ратуйте, ка-
раул!

— Кричи, кричи, чорте! Се що йно цвіт-
ки, а ось пожди, ягоди будуть! Тепер слухай:
коли ти скажеш ще одно слово і рушиш ся,
убю! Убю і не пожалую! Боронити нема ко-
му! Не прийде ніхто, хоть з пушки стріляй. А
коли смириш ся і будеш мовчати, горівочки
дам. Ось она, горівочка!

Гребешков виняв з кишені пів міри го-
рівки і блиснув нею перед очима коміка. Па-
вий, при виді предмету своєї пристрасті за-
був про побої і навіть заіржав з задоволення.

Гребешков виняв з кишені камізельки кусни-
чок брудного мила і кинув его до фляшки.
Коли горівка запінила ся і замутила ся, він
почав сипати до неї всяку погань. В фляшку
посипали ся салітра, амоняк, квасець, глян-
берська сіль, сірка, калафонія і инші „специ“,
продавані в дроггерийних склянах. Комік ви-
п'явив очі на Гребешкова і пристрасно слівив
за рухами фляшки. На конєць фризьер спа-
лив кусник шматки, висипав попел до горів-
ки, побовтав і підійшов до ліжка.

— Пий! — сказав він, наливаючи поло-
вину чайної склянки.

Комік з розкошою випив, застогнав, але
зараз вибалушив очі. Лице у него нараз по-
блідло, на лобі виступив піт.

— Ще пий! — сказав Гребешков.

— Не... не хочу. Зажда!..

— Пий, щоби тебе!.. Пий, убю!..

Дикобразов випив і застогнавши, пова-
лив ся на подушку. По хвилі він підняв ся
і Федір міг пересвідчитися, що его „спеція“
ділає.

— Пий ще! Нехай у тебе всі внутренно-
сти виверне, се гарно. Пий!

І для коміка настала хвиля мук. Его
внутренности формально перевертали. Він під-
скакував, кидав ся на постелі і зі страхом
слівив за повільними рухами свого безпошад-
ного і невгомного ворога, який не відступав
від него ані на хвилю, і невтомимо побивав
его, коли він відказував ся від „спеції“. По-
вої вминяли ся „спецією“, „спеція“ побоями.
Ніколи в иншім часі бідне тіло Феніксова

Дикобразова 2-го не переживало таких обид
понижень і ніколи „знаменитий муж“ не був
так слабим і безборонним, як тепер. Зразу
комік кричав і ганьбив, опісля став благати,
а вкінці, коли пересвідчив ся, що протести
ведуть до побоїв, почав плакати. Почечуєв,
що стояв за дверима і підслухував, конєць
кінцем не витерпів та вбів в комнату ко-
міка.

— А йди до чорта! — сказав він, маха-
ючи руками. Нехай краще пропадають абона-
ментові гроші, нехай він не горівку, лише не
муч ти его будь ласкав. Прецінь згине, йди
до чорта. Поглянь, він вже цілком мертвий.
Як би знав, не в'язав би ся з тобою...

— Нічого... Самі ще дакувати будете,
побачите... Ну ти, що там ще? — звернув ся
Гребешков до коміка. — Відойде!

До самого вечера намутив ся він з ко-
міком. І сам втомив ся і его заїдав. Скін-
чило ся на тім, що комік страшно ослаб,
стратив навіть спроможність стогнати і ока-
менів з виразом переляку на лиці. З остов-
пінням настало щось подібного до сну.

На другий день, на велике здивування По-
чечуєва, комік проснув ся, — отже не умер.
Пробудившись, він тупо оглянув ся, обвів
комнату блудним зором і почав собі прига-
дувати.

— Від чого у мене всьо болить? — ди-
зував ся він. Так, якби по мені перейшов по-
їзд. Може би випити горівки? Гей, хто там?
Горівки!

ми їх виправдуємо, але ми не сьміємо їх пропагувати, не сьміємо з ними годитися, не сьміємо будити заразливих страстей, побуджувати, та ще серед молодіж, гістерії, якою вона і так і без нас і, скажемо, проти нашої волі, починає проймаєся. Пана Трільовського, схаменіть ся!

Чи не ясно? Про всякі скоки „Діла“ з лівої сторони на праву, від вільнодумства і атеїзму до маскового клерикалізму ми вже не раз писали, але такого безголовія, такої непослідовності ми вже давно в ній не читали. Що др. Трільовський робить гаракірі на своїм радикальним кліюбі, — се нам байдуже. Чим скорше, тим краще. Але що член українського кліюбу компромітує руску справу хочби на похоронах нещасливого студента, се не маловажне. Се убийство для рускої справи, се робота, достойна платних провокаторів, не відпоручників українського народу. І коли руслі посли вернуть знов з порожніми руками, коли наш нарід буде через „браві“ промови всяких Цегельських у Відні компромітований, то се виключна заслуга безголовля кліюбу, де поодинокі посли ведуть на власну руку безголову політику. У Відні, в парламенті хотіли би они ухитити за культурних людей а тут дома виявляють в повній наготі свою некультурність, эдичілість, нерозвагу, тут накликають они навіть до морду. І як довго президія українського кліюбу не зуміє наложити намордників всяким др. Цегельським, так довго руска справа буде виставлена на компромітацію, а се для нікого з нас не може бути байдужним!

— **Руский народний театр** по довсім побуті в Коломиї виїздить сими днями до Черновців і починає ряд вистав в суботу драмою Толстого „Живий трун“.

— **Вистава української архітектури в Петербурзі.** Українську архітектурну виставку в Петербурзі уладила була в днях від 14. до 25. марця українська громада студентів „Інституту громадянських інженерів“ й обставила її була досить добре, показавши на очі петербурської публіки і архітектурні скарги старої України, й зроблені на основі давних будов оригінальні нові композиції. Тут було представлено церковне будівництво здебільшого XVII. до XVIII. в., старі жидівські школи, цивільні стародавні будинки, всякі архітектурні деталі (колонни, сволоки, фронтони), зразки декоративних на стінах, окремі орнаменти й ескізи меблів та нових будинків. Вразили виставка справляла досить цільне й значне її полягало в тім, що на українську архітектуру через неї звернули тепер увагу фахові архітекти-професори і сила студентства; багато людей тут вперше з здивованем побачили те, чого ніколи й не сподівали ся бачити в межах російської держави, побачили архітектурні форми зовсім відмінні від всюди відомих вже форм візантійсько-московських, готичних, модерних й т. д. Що відвідувачі вистави оглядали її з інтересом, показує те, що в упорядчків її замовлено багато фотографій, а також і де що куплено в них з виставлених ескізів і робіт, серед яких були справді річі достойні уваги, між иншим нагороджені роботи на конкурсах українських будинків, оповіщуваних в свій час в Полтаві й в Харкові. А серед учасників виставки безумовно талановиті і вже довершені архітекти. Таким особливо треба признати п. Литвиненка з його світськими архітектурами, построненими на борокових формах, й Шумова, котрий вільно творить свої каплиці. Гарні ескізи українських будинків виставив також п. Дяченко. З инших треба зазначити Сулиного й Бондіна. (За „Радю“).

— **І се... і те... з роботи „радикалів“**... Нема то як „робота“ наших радикалів і соціялістів. Куди глянуть, все їм перед очима ті ненавистні „попи“ і „попи“... де яку мову собі „пальнуть“, все лише горлають про сю небезпеку „клерикалів“ і „ретроградів“. Вся „робота“ їх реасумує ся все лиш в нищенню всього реального, що ті зненавиджені „вороги поступу“ для нашого народу збудуть, а щоби самі дещо зробили, о тім й не думай. От і знов оден лист з Городенщини від одного з господарів села Ясенова пильного показує наглядно, до чого веде ся підпольна „робота“ радикалів, тай до чого наших неграмотних й недосвідчених ще селян може довести. І здасть ся тобі, що не з власної волі, але прямо замовлені кимсь, або й підкуплені, йдуть ті „організатори радикальних Січей“ за приміром свого головного атамана посла і нищать все, що люди доброї волі і охоти в селі зробили

і зорганізували. Та вернім до села Ясенова. Ще до недавня місцевина темна і запущена, стала при ревіній дволітній роботі отця Ілії Кливка піддвигатись і розвиватись. Згаданий парох запровадив в селі: „Читальню“, Бібліотеку парохіальну, дві торговлі церковні, кружок господарський, агенцію асекураційну „Двістра“, католицьку „Січ“ то є товариство „Єдність“, церковне братство ітд. ітд. До сего заперенував для свого села часописи: „Руслан“, Нове слово“, „Основу“, „Місіонаря“ і ин. та щоби люди мали де сходитись, гуртуватись і просвічатись відступив зі своїх чотирьох покоїв дві кімнати для згаданих товариств зовсім безкорисно і безінтересовно. Та тут доперва показує ся вся гідь агітаторів „радикальних“. Як то? То село справді має ся в під їх впливу усунути і під оком ненавистного „попа“ розвиватись? Гейже до „роботи“. Гузя на него! Закладаймо „Січ радикальну“. Ту доперва буде світло науки і правди, все то, що „пін“ робить провадить селян до темноти й неволі! І пішла рухавка по селі. І „пан капітан“ Радукан сформував собі „радикальну Січ“. І село до недавня так гарне і спокійне, стало „розрухувати ся“. „Робота“ пішла на добре. Горілка стала лятись ведрами — деморалізація стала ширитись на добре. Що лиш в селі нерано дивилось на щирі та моральну роботу свого пароха, згуртувалось тепер около свого „капітана“ і стало „горячо працювати“ після своєї радикальної рецепти. Читальню стала для них проінація, братство — „товариство келішкове“, співі церковні і гимни народні заступили правдиво „Січові“ з під авторства „Клима Обуха“ або й ин., а гарні проповіді о. пароха в церкві, заступили „казаня“ і „науки“ „пана капітана“ на оболону в роді:

„Товариші! Чуєте? Піп до церкви дзвонить! Най їму в голові дзвонить... Ми попа не слухаймо... То дерун...“ ітд.

І ганьба, ганьба лунає від підпятих ревунів і ті честні господарі, які з цікавостю там зайшли, або з несьвідомості — віткають чим скорше як перед злим духом і плачуть над недолею заблудших. І мороз переходить тебе по тілі, коли читаєш повний розпуки лист від одного з незаблудних селян у ті струї радикальні.

І питаєш себе: — до чого то все доведе? Чого пхається, панове „радикали“ у села, в яких уже праця йде й місто сидить тихо, та лишати роботу живих, кринище і бурить! Чи в много селах ви тільки товариств зааложили і тільки праці вложили, кілька о. Ілія Кливка у своїм селі Ясенові? Чи много у вас таких людей знайшло би ся, які би безкорисно відступили аж два покої для народних цілей? Чи много взагалі між вами начили би ви таких, які би так даром і ревно працювали, як саме ті вами зненавиджені „попи“ і „клерикали“? Ревунами єте і більше нічого! Каламутите воду і вічно непокої і незгоди ширите, щоби у мутній воді риби ловити і для себе наживи збирати! Та вже не довге ваше пановане! Коли селяни самі приходять до пересвідчення, що ви для них небезпечні і аркушами пишуть аж до „Львова“, як самі знають і уміють, о ваших „сделках“ і „подвигах“ то видко „шал“ вашої „роботи“ вже вас так опанував, що ви самі себе демаскуєте і підкопуете. І здасть — що ви уже не „уразумієте ся“ і в недовзі прийде час, що „атамани-посли“ і „капітани“ остануть самі, без своїх „Січовиків-радикалів“ і темних рекрутів! — 4-ка.

— **Химери весни.** Вже благословило ся на весну і в природі і між людьми, весняні роботи пішли повною ходою, а львівські шпортовці — сей найбільше чуткий барометер, зодягли ся від голови до ніг по літньому, а ту. кругом зима, та й ще яка зима. Такої хуртовини, яка зірвала ся сеї ночі, не зазнали ми навіть в зимовім періоді. Мокрий сніг устелив цілу природу, а падання снігу супроводив цілу ніч шалений північний вітер, який навіть у Львові зірвав телефонічні дреди, поломив стовпи і дерева і потовк шиб в вікнах. А се все під Великдень! Улиці м. Львова представляють одно безмежне грязьке багно болотистого снігу, а хідниками годі перейти. Сніг тимчасом мете і мете, а вихор свище як на Сибірі. Всі межимістові получения телеграфічні і телефонічні перервані.

Загалом сегоднішня весна якась дуже химерна. Знаменито зобразив єї оден із польських гумористів: „Ту сонце виставляє кавалок носа, по хвилі зриває ся хуртовина і пригадує найкращі січєві дні, вкінці переходить в зви-

чайну осінню зливу, щоби по годині знова уступити погоді“. Погана весна! „А заглянувши до першої ліпшої енциклопедії, пише він можна довідатись, що весна є найкращою порою року“.

— **Посвячене судового будинку.** В суботу, дня 30. м. м. відбуло ся в Бродах торжественне посвячене ново побудованого будинку повітового суду, та податкового уряду. Посвячення dokonalo духовенство обох обрядів в присутності представників місцевих цивільних і військових властей, начальників громад та численно зібраної публіки як місцевої так і доохрестної. Начальник повітового суду радн. Кузінський в промові виголошеній по польски і по руски підніс заслуги міродатних чинників, які причинили ся до вибудовання нового будинка, відтак взіс оклик на честь цїсаря, який присутні повторили з одушевленєм. Торжество покінчило ся промовами оо. святихників, місцевого бурмистра, та представників адвокатского і нотаріального стану.

— **Др. Володислав Дулемба**, бувший міністер для Галичини і соймовий посол з міста Стрия зложив свій мандат посольський.

— **„Орхестра“ Галушки.** До „Przegląd u“ доносять з Києва отсі гумористичні вісентинці: Вчора приїхала до нас в Галичини московська співуча капеля. Прогулюк капелі до Росії зорганізували російські націоналісти при ревіній участі гр. А. Бобрінского — в цілі передвборчої агітації. В тій подорожі товаришити капелі гр. Бобрінський спільно з професором лінгвістики (?) львівського університета Гецевим; диригує капелею студент філології львівського університета Галушка (який є слухачом політехіки — прим. Рус.). Гості в Галичині замешкали в Лаврі Печерській. Проти гр. Бобрінський київські собори і 1-шу гімназію, котрої директор п. Стороженко є членом Галицько-російского Тов. а. В гімназії прийнято гостей сніданєм. Вечером в салі біржі відбув ся концерт капелі. Підчас одного з антрактів гр. Бобрінський виголосив з естради горячу агітаційну промову, почавши від життя галицьких „Росіян“, підчеркуючи „кривди“, котрі ті Росіяни переживають вщоденнім і парламентарнім життю. В своїй промові не виваз ся гр. Бобрінський добром слів. Виступивши остро проти Австрійців, австрійських жидів, а передовсім проти Поляків за їх гноблене галицьких Росіян, гр. Бобрінський обговорював недалекі вибори до 4-ої державної думи. Вкінці подає київський дописець „Przegląd-u“, що московська капеля побуде в Києві кілька тижнів. Дивуємо ся, що „Przegląd“ так мало знає відносини між Галицями Росіянами і містить такі глупенькі вістки в Києва.

— **Замах на царя?** З Петербурга доносять, що кружляють там всілякі чутки, що наглий виїзд царя з родиною до Севастополя був спричинений викрїтем заговору на життя царя серед двірської служби і кількох офіцарів палатної сторожі. Кілька осіб уміщено в кріпости Шлісєльбург. Слідство веде ся в великій тайні. Догадують ся, що се нова провокація „охрания“.

— **Страйк поштових візників.** Вчора застрайкували у Львові поштові візники, домагаючи ся підвищення плати. Дотеперішня їх плата — як оповідають — виносила 36 К місячно, з чого супроти виїзної загальної дорожної ніяк не можна було вижити. Візники заявили поштовому підприємцеві, що если не підвищать їм плати, то они не повезуть більше пошти. Почтовий підприємець, притиснений до краю, підвищив візникам плату о 10 К і страйк покінчив ся.

— **Чума на кораблі.** З Триєста доносять: Подорожні, котрі прибули на кораблі Лльойда „Bregenz“, мусіли перебути 4-днєвну карантану, тому, що оден з подорожних, котрий сів на корабель в Бомбаю, захорував по дорозі на бубонову чуму. Крім сего подорожного, котрий вівз в Суєз, ніхто з прочих подорожних не зараджував подібною хворобою.

— **Затьма сонця.** Дня 17. с. м. будемо мати між 12. а 2. год. затьму сонця, яка має у нас бути майже зовсім видна.

— **Самоубийство шефа секції.** З Відня доносять, що вчорашньої ночі відобраз собі там життя шеф секції у спільній міністерській скаргу, Генр. Добра. Самоубийник, котрий в суботу був ще в своїм бюрі, вразив ся вже від довшого часу нервову хворобу, яка найімовірніше і була причиною самого убийства. Прожив 59 літ. Небаком мав він бути іменованим радником.

— **Військове летництво у Франції.** „Köln. Ztg“

доносить, що протягом місяця зібрано у Франції 2 мільони франків на летничі цілі. Датки поливають ще обильніше, бо Французи для реклами жертвують великі суми з жаданєм, щоби за ці гроші побудовані літаки названо їх іменами. „Köln. Ztg“ висловлює здогад, що французка воздушна фльота буде так велика, що не стане для неї жовніврів, тим більше, ще служба на літаку дуже небезпечна і яких 10% загалу летників кінчать свою службу трагічною смертю. Се й відстрашує молодих людей від служби на літаках.

— **Костел завалив ся.** З Варшави доносять: В Зеленой (млавський пов.) завалив ся оноді костел, побудований перед 4 роками, а викінчений зовсім в останнім часі. Вежа упала, а вся будова перемінилась в купу розвалин. Беа жертв в людях обійшло ся лише завдяки сему, що катастрофа лучила ся в ночі.

Оповіді.

— **Жертви на селянську бурсу ім. Шевченка** в Сяноці зложили Влов. Доброді: надрадник Баньковский 10 К, адв. др. Мих. Шухевич 1 К, ц. і к. курат війск. о. Ковальський 2 К і радн. Мих. Яценю 2 К. За ці жертви складаю щире Слави Бог і прошу на дальше не забувати на сю важну народну позицію на Лемківщині. — Проф. Р. Ковалів, настоятель бурси.

— **Тягнене льосів.** При тягненю льосів Рудольфа з 1864 р. головна виграна 30.000 К упала на серию 2.973 ч. 22.

При тягненю льосів регуляції Тися (в Будапешті) головна виграна 180.000 К упала на с. 3624 ч. 50.

При тягненю турецьких льосів (в Царгороді) головна виграна 400.000 франків упала на ч. 516.534.

При тягненю бруншвицьких льосів головна виграна 180.000 марок упала на серию 6788 ч. 16.

Телеграми

з дня 3. цвітня.

Відень. (ТКБ). Мін. заграничних справ гр. Берхтольд давав вчора сніданє на честь кн. Монако.

Вечером на запросини віденьского Тов. а. географічного виголосив кн. Монако відчит про поступи в океанографії. — На відчит прибули члени цїсарского дому, дипломатичне тіло, гр. Берхтольд, гр. Штіргк, др. Гуссарек, начальники властей ітд.

Фез. (ТКБ). Султан підписав декрет в справі французького договору що до Марокка.

Штокгольм. (ТКБ). Правительство внесло в парламенті начерк закона, який признає жінкам виборче право на рівні з мужчинами. Замужні жінки, котрих мужі в останних трьх літах не платили податків, не мають права голосованя.

Кечемет. (ТКБ). Вчора о год. 7-40 рано відчуто ту два землетрясеня, що тривали по 1 секунд. Рівночасно дав ся чути сильний підземний гук.

Білогород корол. (ТКБ). Вчора шалів ту сильний оркан, котрий позривав багато коминів, а в околиці позривав криші з домів.

Будапешт. (ТКБ). На стації Новий Пешт вискочив вчора рано з шин товарний поїзд. Кусень зворотниці відорвав ся так, що часть возів віхала на бічний шлях. 10 возів нивернуло ся. Оден кондуктор має відірване рамя і здавлені ноги. Стан єго безнадійний.

Берно. Бувший міністер Жачек занедужав на жовчеві каміні і жовтачку. Стан хорого поважний.

Господарські, промислові і торговельні вісті.

Комунінат Краєвого Союзу для збуту худоби в торгу на рогату худобу у Львові дня 29. марця 1912.

На торг зігнано: волів 68, бугаїв 17, коров 202, ялівника 129, телат 342, безрог 79; разом штук 837.

Плачено за метричний сотнар живої ваги с. є за 100 кг.: за опасові воли від 98 до 116 К, за бугаї від 90 до 108 К, за корови на заріз 78 до 96 К, ялівники 80 до 102 К, телата 82 до 112 К, безроги 92 до 108 К.

Матеріали до зношення галицьких москвичів з Росією. (Дальше).

Здѣсь надо неперемѣнно прийняти во вниманіе время силу и обстоятельство, видимъ бо въ прижитіи что большія фірми, съ которыми мы неможемъ ся виправдѣ ровняти, якъ: Franco Hungaria, Franco Austria и др. въ Вѣнѣ доселѣ непомогли ликвидациі у себе въ времени памятного еще краха 1873. г., потомъ ликвидация банка русскаго и общества задаткового во Львовѣ, продолжается уже черезъ два годы причѣмъ немалое число чиновниковъ есть занятыхъ.

Иное дѣло когда бы здѣшная філія занималася была исключительно только, якъ то по всѣмъ другимъ агенціямъ новѣтовымъ, выплатою поживокъ, зачетовъ и стягиваньемъ аннуитетовъ съ отдѣленіемъ щадничимъ, що дѣялося и дѣется совсемъ простымъ способомъ, безъ всякихъ бухгалтеричныхъ книгъ и счетовъ. — І.о здѣсь дѣло торговое совсемъ неровное первому. — При торговомъ отрасли вошло ся въ сношенія съ многими коммитентами тукраевыми и иностранными где въ продолженіи близъ 4 годовъ конта ихъ стали быти довольно пространными съ нужными обстоятельными пренотациями и списками также въ другихъ книгахъ бухгалтеричныхъ, которыхъ замкненіе съ составленіемъ особногъ текущего счета для каждого поодинокого коммитента не выровнявшего своего долга съ філією есть необходимымъ, такъ при добровольныхъ расчетахъ, якъ больше еще при заскаженіяхъ судовыхъ, гдѣ до каждой такой скарги муситъ

сится приложити текущій счетъ яко доказъ требованія, вѣрность которого въ случаю запереченія должникомъ муситъ бухгалтеръ ствердити даже присягою, а когда бухгалтера дѣйствующаго при філіи отъ самого начала нѣтъ въ мѣстцѣ, ктоже въ состоянію заступити его?

За задержаньемъ М. Збрижера, пока ликвидация неперепроводится окончательно, промывае еще и рѣшеніе здѣшного суда торговельного отъ 28/3 82. N-о 3986 въ уступѣ 4: „die Führung dieser Geschäfte ist laut Vollmacht der Direction der Anstalt ditto Lemberg am 20. März 1882. dem Savelin Zahajko und die Vertretung der Genossenschaft in Beziehung auf diesen Geschäftsbetrieb demselben Savelin Zahajko und Moritz Sbriser zugewiesen werden. — уст. 5. Beide zusammen zeichnen die Firma in der Art, dass die unter damit Stampiglie oder sonst eingedruckten der geschriebenen Wortlaut der Firma ihre Unterschriften zusetzen.“ Затѣмъ отсутствіе бухгалтера могобы припривати Заведеніе по поводу выше приведенныхъ причинъ значительніи убытки грубо переносячи жалованье выплачиваемое ему черезъ нѣсколько мѣсяцевъ до совершеннаго окончанія ликвидациі дѣла торгового.

Во виду усиленной корреспонденціи является необходимымъ также что наименше одинъ помощникъ бюровый такъ якъ я весь день запрятанный есмь до утомленія съ партіями а притомъ надо еще отъ времени до времени удалитися изъ бюра то до суда на термина, то по другимъ важнымъ дѣламъ Заведенія, не менше при переводеніи экзекуціи о сколько на все то время и физическая возможность позволять и пр.

Дальше неналежитъ спускати съ уваги выпродажи на складъ здѣсь еще остающихся

розличныхъ махинъ, къ чему нуженъ самособою розумѣется, за назначеніемъ постоянного вознагражденія, или провізіи, челоѣкъ фаховый.

Письмо Всеп. Дирекціи отъ 30/3 85. N-о 606. влагаетъ цѣлое вышеизложенное бремя на мене одного.

Есть ли мыслимымъ, дабы одинъ челоѣкъ обикновенными челоѣческими силами былъ въ состояніи такъ громадному дѣлу удовлетворити? Того рода практика небывала! Наученый опытомъ, привыкъ я оцѣняти каждое многоважное дѣло при зрѣлой обдуманности изъ практичной и цѣли отвѣтной стороны, не спуская съ уваги злоупослѣдствій возникнуть могущихъ изъ послугованія ся мѣрами сомнительными.

Я оказалъбимся недругомъ Заведенія и дѣялымъ во вредъ его, еслибимъ не представилъ Всепочтенной Дирекціи наременного состоянія справы такъ якъ она въ дѣйствительности является и необратилъ вниманія на послѣдствія, недаючи ся часто предвидѣти, ниже напередъ обчислити; прито во виду выше изложенного обстоятельства, въ собственномъ интересѣ Заведенія поновляю прошеніе: Всепочтенная Дирекція изволитъ на время переведенія къ окончанію ликвидациі дѣла філіи именно торгового отдѣленія призволити на задержанье необходимо нужныхъ трехъ а по крайній мѣрѣ двоухъ чиновниковъ, дѣйствующихъ отъ самого начала устройства філіи, именно: бухгалтера и одного помощника якъ также служащаго канцеляріяного.

Изъ моей стороны могу увѣрити Всеп. Дирекцію що въ выше вспомненный способъ

переведется ликвидация и скорше и съ болшою пользою для Заведенія.

На такъ довольно ясно представленное состояніе вещи и въ заключеніи объявленное предложеніе, получилъ я отъ Дирекціи подъ д. 9. мая 1885. г. N-о 890 слѣдующій отвѣтъ:

Въ отвѣтъ на письмо отъ 1 мая с. г. N-о 458 заявляемъ, що всякіи представленія по дѣлу оставленія большаго персонала въ Тернопольской Конторѣ будутъ безспѣшными и Дирекція строго повелѣваетъ Вамъ, наблюдать порученія ея въ томъ отношеніи ясно изложеніи въ предидущихъ письмахъ. Также извольте послѣдую нашимъ давнѣйшимъ порученіямъ не вести особую бухгалтерію, но обстоятельныи рапорта всегда намъ присылати.

На такое dictum, устати муситъ уже всякій челоѣческой умъ и сила, и рѣдко на свѣтѣ найдутся люди въ подобный способъ понимаючи и оцѣняючи дѣла финансовіи и торговіи. А такъ якъ замкненія книгъ бухгалтеричныхъ съ 31/3 85 и упорядкованія тыхже не былъ я въ состоянію о власныхъ силахъ перевести, мусѣлемъ упокоритися передъ моими бывшими подвластными чиновниками и просити чыхже о помощи. — Тимъ выдачи крайню отчаянное положеніе, не отказали мнѣ и жертвовалися для мене черезъ 4 мѣсяцы за майже ничтожное вознагражденіе, такъ якъ мнѣ изъ 66 зр. 66 кр. мѣсячно жалованя отъ 1. апрѣля с. г. невозможно было платити бухгалтеру прежде побираемыхъ нимъ 100 зр., двомъ другимъ чиновникамъ по 40 зр. а служащому канцеляріяному 25 зр. въ мѣсяцъ.

(Далѣ буде)

Церковна Штука Торговля дієцезальна в Станіславові

має на складі церковне і столове сьвітло, бого-служебне гварантоване вино, знамениті вина угорські і австрійські, так столові як і витравні; добірні фелони, хоругви, плащаниці, чаші монстранції, ліхтарі, папуки, хрести, євангелія, всілякі книги і всі знаряди та прибори церковні.

У своїх власних робітнях

виробляє і наплавляє церковні і металеві річч. Приймає ся до огнєвого позолочення чаші, монстранції і т. н.

Ціни умірковані.

Чистий зиск призначений на „Дім сиріт“ і на удержанє українських шкіл: школи народної і виділової ім. М. Пашкевича, семінарії учительської і гімназії.

Для уникнення навалу перед надходячими Сьвятами просить ся о вчасні замовлення.

Звертаємо особливу увагу на наше найліпше сьвітло і вино, на його гуртовну і деталічну продажу.

Вже час

Замовляти в

Народній Торговлі

Природні Літургічні

ВИНА

Австрійські по 96 К. за гект. франсо Львів
Герцеговинські по 110 К. „ „ „
Гегелійські по 120 К. „ „ „
Самороднер по 132 К. „ „ „
Самороднер (Special) по 160 К. за гект. „

При замовленяхъ низше гект. ціна висша і то: при замовленяхъ від 50 до 100 літрів о 4 сот. на літрі, а при замовленяхъ низше 50 літрів о 8 сот. на літрі.

Бочки, вислані франсо до „Магазину Нар. Торг. Стрий“ приймаємо до двоух мѣсяцівъ навад по ціні нечисленій. (14—15)

Тисячі ПРИЗНАНЬ до перегляду.

ц. к. НАДВОРНІ ДОСТАВЦІ
П. ЛЯДШТЕТТЕР і СИНІ
Львів
МОДНІ ТОВАРИ ул. Академічна ч. 10.

Першорядна ПИСАННЯ
ШКОЛА на
МАШИНИ
Жорберт Ерліх Львів, площа Смольки 4.
Склад машин до писання і американських уладжень бюрових. (40—50)

НА СЬВЯТА!

Щоденно сьвіжі певні **ДРІЖДЖІ**
в ціні К 1 20. 1 80,
2 20 за 1 кг.
Муку і всякі інші кольоніяльні товари
продає
„Народна Торговля“

Подвійний хосен!

Хто набуває в „Торговельно-промисловім Союзі“ ул. св. Антонія ч. 1.
Вишивані сорочки від 12—20 К,
„ краватки „ 2-50 К,
„ ручники „ 8— К
Переписні листки Манастирського дуже гарні по 10 синш так само гуцульські вироби. Килими по 16 К 1 метр. Машини до писання „Адлер“ руска 600 К — руско польска 650 К і проче — той дає заробляти свому і сиринчине більший процент на рідні школи. Замовлення л и ш письменно:
„Торговельно-промисловий Союз“ у Львові ул. св. Антонія ч. 1.
Гроші слати ул. Мохнацького ч. 12.

З публичної ліцитації, походячі нові меблі продають ся по слѣдуючихъ цінахъ: Сецесійніи креденс К 45, отомана К 26, шафи К 30, спальня К 190 і дальня К 140, столи К 9, уладженія кавалерської кімнати К 120, плюшени сальони К 90, магонізовані сальони К 180. Крім сего чимало образів, крісел, столів, шаф, креденсів, канап, століків, занавіс і фіранок. — „ДОРТЕУМ“ ул. Ліндого ч. 7 (бічна Коперника). По оцінѣ з провінціею листовне.

УВАГА! Наше підприємство купує і посередничить в продажі меблів з приватнихъ домів, з конкурснихъ і спадковихъ мас — приймає уся обстанову до переходу. (16—30)
Перша найбільша 25 покоїв богато заосмотрена

РЕВУН

сатира Осипа Маковця з образами
Струхманчука

коштує в Книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові (Ринок 10) 1 К (з поштовою пересилкою К 20 с.).

ЦЕРКОВНА ТОРГОВЛЯ „ДОСТАВА“

Львів, ул. Русна 20, — Станіславів, ул. Смольки 1, Перемишль, Ринок 26.

Удержує найкращий вибір всякихъ церковнихъ річч. — Злучила найлучшихъ артистівъ для виготовлення іконостасів, престолів, кивотів і др. Приймає у Львові золоченя чаші і всякі направики. Зеднала досі загальні признанія. 366(80сс)

Патентовані софи,

качани, фотелі до спання і мебелі обитя має на складі у великім виборі — також на догідні сплати

Мініцер Куровський

Львів, Скарбівська 5. (9—10)

Розклад їзди залізниць у Львові.

Відїзд з Головного двірця до:

Приїзд на Головний дворець з:

рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі		рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
3-40	8-22*	2-45*	7-00*	11-10	Клячова	5-50	9-00*	—	5-48	9-60
—	8-45	6-05	7-30	12-35*	Клячова	7-30	10-15	1-30*	8-25*	2-22*
—	—	5-46	—	—	Мшани	—	—	—	7-15	—
—	—	3-50	—	—	Ряпне а	—	—	1-10	5-40	—
6-15	10-40	2-18*	8-46	11-13	Підволочиск	7-20	11-55	2-10*	—	10-30
—	—	2-35	8-38*	—	Красного	—	8-08*	—	10-10	—
6-00	9-15*	2-20*	—	10-48	Чернівців	8-05	—	2-05*	—	9-34
—	9-37	—	—	2-50*	Чернівців	—	—	5-52	6-26*	12-05
—	—	3-05	—	—	Станіславова	—	10-25	—	—	—
—	—	—	6-29	—	Колочин	5-45	—	—	—	—
6-00	—	1-45	6-50	11-25	Столя	7-28	11-40	5-45	—	11-00
7-30	—	1-45	6-50	—	Лавочного	7-28	11-40	4-25	—	11-00
6-35	9-05	3-40	—	10-40	Самбора	8-00	9-58	1-40	9-00	—
7-35	—	2-28	7-49	11-35*	Рави р. Брухович	7-33	—	1-26	8-00	—
6-06	7-22	—	—	11-35*	Брухович	—	—	—	—	—
8-20	—	—	—	6-00	Яворова, Янова	8-15	—	4-30	—	—
5-58	—	—	—	—	Підгайців	—	11-15	—	10-20	—
5-50	—	2-50	—	—	Винників	—	11-15	—	10-20	12-16*
—	—	—	—	—	Стоянова	—	10-04	—	6-30	—

Відїзд з Підзамча до:

Приїзд на Підзамче з:

6 30	11-01	2-33	9 09	11-33	Підволочиск	7-01	11-3	1-55*		10-13
—	—	2-52	8-51*	—	Красного	—	7-49* ^к	—	5 16	—
6-12	—	—	6 30	—	Підгайців	—	10-5 ^к	—	8 52	—
6-12	—	1-30	6-30	10-40K	Винник	7-26	10-5	6-24	9-57	12-00K
8-12	—	—	5-38	—	Стоянова	9-42	—	6-11	9-57	—

Відїзд з Личакова до:

Приїзд на Личаків з:

6-31	—	—	6-51	—	Підгайців	—	10-36	—	9-36	—
6-31	—	1-49	6-51	—	Винник	7-08	10-36	6-06	9-36	11-43

* поспішний поїзд. поїзд поки що не їздить. Е лише в неділі. К в суботі і неділі.